



CORINT JUNIOR



# Domnișoara Goth

și fantoma șoricelului



CHRIS  
RIDDELL

COSTA BOOK AWARDS 2013

Domnișoara  
**GOTH**  
și fantoma șoricelului

CHRIS RIDDELL

Traducere din limba engleză de Mihaela Doagă

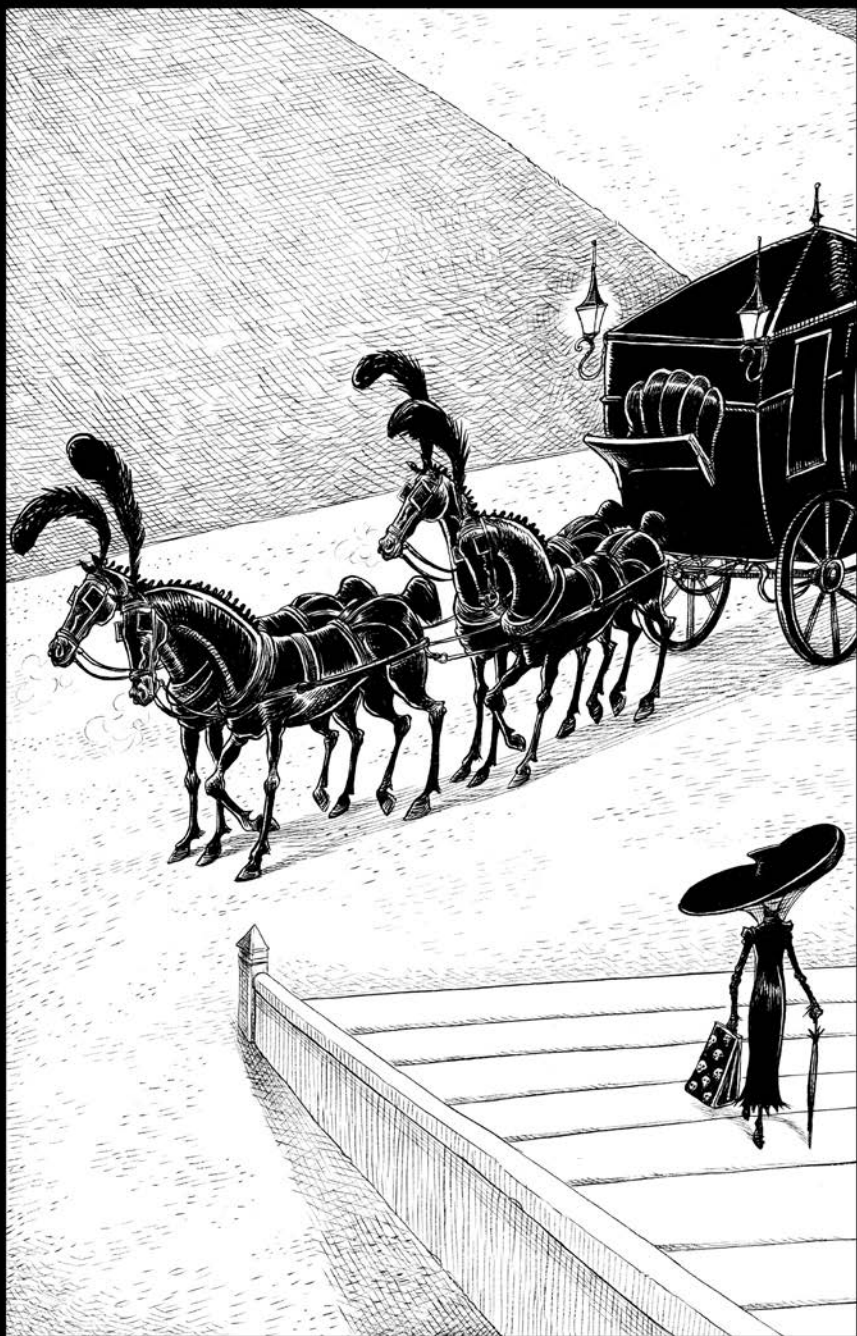


CORINT JUNIOR  
— 2017 —



CARTEA DE FAȚĂ CONȚINE NOTE DE SUBSOL SCRISE DE PICIORUL  
RETEZAT AL UNUI SCRITOR CELEBRU, CARE ȘI-A PIERDUT PICIORUL  
CU PRICINA ÎN BĂTĂLIA DE LA BADEN-BADEN-WÜRTTEMBERG-BADEN,  
NUMITE DE-AICI ÎNCOLO „NOTE DE PICIOR”.





# Capitolul 6



da se ridică în capul oaselor și scrută întunericul, trezită subit de zgomotul unor roți de caleașcă, scârțâind pe pietrișul din fața casei. Aprinse lumânarea și străbătu tiptil dormitorul, apropiindu-se de fereastră.

Pe aleea din fața treptelor care duceau la porticul magnific de la Ghastly-Gorm Hall se afla o caleașcă neagră, trasă de patru cai negri, cu pene negre înfoiate, ițindu-se din hățurile lor negre. Ușa caleștii se deschise încet și dinăuntru coborî o femeie. Purta o rochie neagră, cu un taior negru, mănuși și pantofi negri și o pălărie neagră cu bor larg și voaletă. Într-o mână ducea o geantă mare neagră, iar în cealaltă ținea o umbrelă neagră. Ada se dădu înapoi din fața ferestrei când femeia începu să urce treptele, fără să scoată vreun sunet. După câteva clipe, auzi un *poc-poc-poc* strident, semn că femeia bătea la ușă.

Roțile caleștii scârțâiră din nou pe pietriș și caleașca neagră, care nu părea să aibă vizitiu, dispăru în noapte. Jos, Ada auzi ușa de la intrare deschizându-se încet și vocea mieroasă a lui Maltravers:

— Da?

— Sunt domnișoara Borgia, de la Agenția Telepatică de Guvernante, zise o voce frumoasă, melodioasă, cu o undă de accent străin.

— Intră, îi spuse Maltravers acru. Camera guvernantei este sub cupolă. Lordului Goth nu-i place să fie deranjat.

— Știu, spuse domnișoara Borgia. Tocmai de-asta mă aflu aici. Agenția se ocupă cu educarea copiilor care-ți dau bătăi de cap.

— Bine zis, bombăni Maltravers. Și nu te lăsa păcălită de ghetetele ei greoaie și de faptul că pare bine-crescută, continuă, pe un ton care-i dădu fiori Adei. Domnișorica Goth e tare alunecoasă.

Următorul lucru pe care îl auzi Ada fu pendula de pe vremea unchiului, care bătea de nouă.

Căscă și se întinse, apoi sări din pat.



În dressing o aștepta deja ținuta rezervată pentru joi – o rochie de tafta în stil venețian, o haină cu model otoman, cu pampoane, și un fes roșu cu ciucure. Ada se îmbracă și era gata să-și pună ghetete mari și greoaie în picioare, când se opri brusc.

Apoi se întoarse și intră din nou în dormitorul uriaș, îndreptându-se spre patul cu baldachin și opt coloane, încălțându-se cu pantofii negri.

Merse până la ușă, o deschise și trase cu ochiul. Guvernanta nu se vedea pe nicaieri, nici ea, nici Maltravers.



Ada ieși pe vârfuri din dormitor și o luă pe hol, cât putu de tiptil.

Când ajunse în galeria mică, Emily și William Cabbage o așteptau lângă bufetul Iacob I.

— Cârnați de vânat în sos de ceapă sau scrumbii afumate cu fulgi de ovăz, în sos de căpșuni? o întrebă William, ridicând capacele de argint și făcându-se, pe rând, cafeniu, galben și apoi rozaliu ca o căpșună la față.

— Un ou fiert moale cu pâine prăjită, zise Ada.

— Delicios! exclamă Emily după ce terminară de mâncat. Știi, Ruby e cea care trebuie să taie pâinea prăjită în formă de soldăței. În fiecare zi alege un alt regiment.

Chiar atunci, William, care stătea lângă draperii și adoptase un imprimeu floral, scăpă felia de pâine din mână și le arată ceva afară.

— Hopa! zise. Uitați-l pe paznicul de vânătoare.





Ada și Emily se uitară  
pe geam.

Maltravers străbătea cu  
pași mari aleea cu pietriș  
din fața casei.

— Ce treabă  
are paznicul de  
vânătoare *de interior*  
să umble *pe-afară*? se  
întrebă Emily.

— Probabil  
că se duce în  
camera lui, zise  
Ada. Când  
nu lucrează,  
locuiește în  
grădină.

— Hai să-l  
urmărim, propuse  
William.

Coborâra repede  
scara principală și



intrară în aripa de est. Trecură în fugă pe lângă salonul egiptean, salonul precolumbian și salonul chinezesc, în care Charles Cabbage muncea din greu la invenția lui. Merseră înainte, trecând pe lângă mai multe saloane unde mobila era acoperită cu huse de când se știa Ada, până când ajunseră la bucătării și anexe.

În cămara mică, slujnicele de la cămară ștergeau borcane, puneau etichete și umpleau cutiile cu gheață proaspătă din ghețaria nouă. Niciuna dintre ele nu-și ridică privirea, nici nu părură să-i observe pe William, Emily și Ada când trecură pe lângă ele.

În salonaș, mai multe slujnice înlăcrimate sortau lingurile de lemn, aranjându-le în oale după mărime.

Alături, în bucătăria mare, doamna Beat'em stătea într-un balansoar uriaș, lângă o sobă imensă. Nota ceva de zor într-un catastif tocit, cu paginile împânzite de bilețele, lipite cu pastă de făină cu apă. Purta ditamai boneta, sub care fața ei de un roșu turbat părea minusculă, și un șorț cât o față mare de masă. La brâu îi atârnav pompice de



șprițat prăjiturile, ciocane de frăgezit carnea, plus teluri și sucitoare de toate formele și mărimile, care clincăneau și zdrăngăneau în timp ce se legăna în balansoar.

— Agnes, bate bine ouăle alea! răcnea ca o focă turbată. Maud, amestecă aluatul ăla! Nu, nu pe-ăla, netoato! Pansy, prăjește plăcintele alea până se înfierbântă de tot, apoi rumenește foaia — hai, repejor, fato!

Slujnicele de la bucătărie se înghesuiau și își trăgeau coate în timp ce trebăluiau în dreptul sobei de gătit sau în jurul celor trei mese din bucătărie, care erau încărcate cu castroane, tăvi de copt și cănuțe de măsurat.

— Haideți! le spuse William. Să nu ne scape!

Ada și Emily se grăbiră să țină pasul cu William, care străbătu bucătăria și intră în cămara de-afară. Aceasta era o cămăruță mică, cu un tavan foarte înalt. Pereții erau ticsiți de dulapuri și rafturi, pline cu mirodenii, buruieni, făină, zahăr, tincturi și extracte, ținute în sticlute minuscule. Din tavan atârnav legături de pătrunjel, salvie, rozmarin

și cimbru, precum și trei dovleci trompețică, un trombon de patiserie și cupe pentru *sorbetto*.

Ruby, slujnica de la camera de-afară, era cocoțată pe un scaun înalt, în dreptul unui pupitru, și decupa cu grijă căluți-de-mare din bucăți de ridiche, ca să orneze supa Neptun a doamnei Beat'em. Când o văzu pe Ada se îmbujoră.

— Salutare, domnișoară G... ăă, Ada, îi zise.

— Îl urmărim pe Maltravers, îi șopti Ada.  
Apropo, îmi plac la nebunie căluții ăia de mare.  
Ești foarte inventivă.

Ruby se îmbujoră din nou.

— Nelly! *Neptunează*-mi creveții ăia, ACUM! se auzi din bucătărie răcnetul doamnei Beat'em.

Ada, William și Emily o tuliră imediat din camera de-afară, țâșnind în grădina de zarzavaturi.

— Aveți grijă! le șopti William, trăgându-le pe Ada și pe Emily după o tufă de fasole cățărătoare și făcându-se verde la față. Uitați-l acolo.

Maltravers tocmai dăduse colțul ghețării noi și mergea cu pași mari prin rondurile de flori din grădina-dormitor. Ajungând la Pavilionul

Excentric, Dar Așezat\*, Maltravers scoase o cheie din mănunchiul de chei atârinate de vestă, descuie ușa și intră.

Ada, Emily și William se furișară prin grădina-dormitor și se apropiară de clădire.

### Notă de picior

\*Pavilionul Excentric. Dar Așezat fusese construit de Metaphorical Smith astfel încât să imite ruinele unui templu grecesc, dar avea un acoperiș solid, jgheaburi de scurgere și o instalație de canalizare, în timp ce Lacul cu Crapi Sfioși era, de fapt, un lac oarecare în care Metaphorical Smith uitase să pună peștișorii aurii.



Lăsându-se pe vine, traseră cu ochiul pe una dintre ferestrele grecești, colorate minuțios. Maltravers stătea la birou și ținea un plic în mână.

Sub ochii lor, paznicul de vânatoare de interior desfăcu plicul cu un cuțitaș de corespondență și citi scrisoarea dinăuntru, fixând-o apoi de perete cu o furculiță. Apoi băgă mâna în plic și scoase de-acolo o bancnotă împăturită. O desfăcu atent și o





ținu la lumină. Pe hârtia fină scria, cu înflorituri:  
„Banca Bavariei promite să plătească posesorului  
acestei bancnote cinci lire”.

William șuieră înfundat. Se făcuse alb ca  
marmura.

— Asta e o sumă bunicică! șopti.

Maltravers se ridică  
și se îndreptă spre  
pat. Întinse mâna  
dedesubt și trase  
de-acolo o cutie de  
metal, descuind-o.  
Înăuntru erau mai  
multe bancnote.  
Maltravers  
puse bancnota  
de cinci lire  
deasupra  
celorlalte și  
încuie cutia,  
împingând-o  
la loc sub pat.



*Dragă domnule*

*Am mari speranțe legate de petrecerea de la  
conac a Lordului Nyoth și sper că ați terminat  
pregătirile, Vășiți alăturat plata finală,  
Hänsel și Gretel așteaptă cu nerăbdare seara  
cea mare*

*Al dvs. cu nerăbdare*

*Rupert von Hellsung*

**REVISTA LITERARĂ**  
DIN CRETA

C R E T A

Insula soarelui și a literaturii

R E C L A M E

**D**omnul Malos, faunul, are plăcerea de a vă invita la un eveniment special, în exclusivitate doar săptămâna viitoare – dacă vremea ține cu noi.

**UN VOLUMAȘ**  
DE  
**DEGUSTARE POETICĂ**

Volume delicioase de versuri, necurățate, legate în piele, îndeplinind cele mai gustoase standarde.

**GAZETA**  
**HIBERNIANĂ PENTRU**  
**PASIONAȚII DE CURSE**  
**CU OBSTACOLE**



**C**entaurul de Shetland Hamish a obținut un rezultat perfect la Probele pentru Ponei de Shetland, desfășurate pe insula Jura. Dintre ceilalți concurenți, Shaggy, copitulat curajos, și papul Jock au avut și ei rezultate excepționale și s-au clasat pe locurile doi și trei, la distanță mică. Publicul, în schimb, n-a fost numeros, constând preponderent din papagali de mare și câțiva mici arendași.

**Un Minotaur din Egg** a câștigat campionatul de aruncare cu prajina, organizat în premieră la Edinburgh în cadrul Festivalului Literar.



# FABER-CROMBIE & ITCH

ȚESĂTORII INTELLECTUALI DIN WEST LONDON  
VĂ INVITĂ LA O

## ÎNTÂLNIRE PUBLICĂ

SPRE A VĂ CERE SFATUL și ajutorul în problema înveșmântării

MAIMUȚELOR URIAȘE DIN JUNGLA BATAVIEI

salvate recent de tratamentul crud din cadrul

MEAJERIEI AMBULANTE A LUI VAN DER HUM

în speță

OMUL SĂLBATIC  
DIN PUTNEY

și FEMEIA  
DIN BARNES

## JURNALUL Marinarilor tineri și bătrâni

APĂ. APA HȘTETOT.

SI NOI

N-AVEAM CE BEA

## ODISEEA PRODUȚIE A OPEREI ÎN AER LIBER DIN ITACA

Cu Sirena Sesta și Harpile



**T**u et in, secepratas arkios siminimendam eium esequi ulpa inimetust. tem quia quia volores strumque parupta apimintalioz aut doloresk adidit statimst pero voluptatuz Nam et in praeteri iulioz voluptatum volueruntin omnes seque ad conied que exarumtuz emhilituz appetim nus aut voluptam anai sit lam et qui ut haribus alio tota sed mo ma agnatenam que ne vencia ipit suans extrumqui bertum fuga. Nem. At latissimise nobisim fuga. Nequam res se offic tem ante iam fuga. Nequam con perum nobit ad moluptat voluptemqi ut doloro iardem daptantid. Ad quetio de nis molorem. Ovidioe simmeto enim eodi quiat porpoe doloroero si in re iulius quis endis aut odis aute veruptatuzae si vella quia remidit ostium quas et aliqae in dolor ma ate voluptati apimint liquuntit inidit, quomoluptam ratoesim et et re nostendit, caribus dolupta epaxtur sa illa sandeagatur solituz? Quindua extempor quatuqam quatas a dis vobit voluptatuzam quistem eretuda. nolictat quatin loca volentia vel quatuqam quia dem. Iliquesmet amilandit, in sum rest ut exerum nitimt ipitit accenia dignimp eliquis es conied emhilituz voluptate plalo. Ad ex

Râzând înfundat și gâfâit, se întinse în pat și închise ochii.

Ada se înfioră văzând zâmbetul nesuferit, de-abia schițat, de pe chipul lui.

William se lipi cu nasul de geam și se chiorî, cu ochii îngustați, la o scrisoare fixată pe perete, deasupra biroului.

„Dragă domnule”, citi, „Am mari speranțe legate de petrecerea de la conac a Lordului Goth și sper că ați terminat pregătirile. Găsiți alăturat plata finală. Hänsel și Gretel așteaptă cu nerăbdare seara cea mare! Al dvs., cu nerăbdare, Rupert von Hellsung.”

— Oare ce-o pune la cale Maltravers? mormăi. Ce pregătiri? Și cine sunt Hänsel și Gretel?

— Au niște nume care te bagă în sperieți, zise Emily, clătinând din cap.

— Un lucru e sigur, zise Ada. Maltravers pune la cale o mârșăvie!

În patul lui pe roți, paznicul de vânătoare de interior părea să se fi pus pe sforăit.

— Tu rămâi aici, îi zise Emily lui William, în caz că se trezește. Eu și Ada ne ducem la Baia lui Zeus – să descoperim ce ține acolo. Poate că are ceva de-a face cu „pregătirile” astea.







# Să facem cunoștință cu Ada Goth!



Locuiește la Ghastly-Gorm Hall împreună cu tatăl ei, Lordul Goth, cu o mulțime de servitori și cu cel puțin o jumătate de duzină de fantome, dar nu are niciun prieten cu care să exploreze imensa și înspăimântătoarea ei casă. Apoi, într-o noapte, totul se schimbă când Ada întâlnește un șoricel-fantomă, pe nume Ishmael. Împreună pornesc să dezlege misterul unor întâmplări ciudate la Ghastly-Gorm Hall și au parte de mult mai mult decât se așteptau...



Chris Riddell este un renumit artist grafic și scriitor, caricaturist pentru *The Guardian* și *The Observer*. Este laureat al UNESCO Award și a câștigat de două ori medalia Kate Greenaway. Pentru volumul *Domnișoara Goth și fantoma șoricelului*, el a primit în 2013 Costa Book Award.



[www.aventurasimister.ro](http://www.aventurasimister.ro)

ISBN: 978-973-128-697-6



9 789731 286976

9+

[www.edituracorint.ro](http://www.edituracorint.ro)